

Nieuwsbrief Stichting Steun Onderwijs Ethiopië 2012

Twee weken Ethiopië. Wat zal het ons brengen, zal er veel veranderd zijn? Is ons project nog zinvol en loopt het allemaal naar wens? Met deze vragen vertrokken wij 12 november voor ons jaarlijkse bezoek. Nou ja, jaarlijks, Fred is in juni een keertje extra geweest om ons nieuwe project te bekijken en dat was beslist zinvol. Evalueren, bijstellen, controleren, het gaat allemaal niet vanzelf.

Awassa

Dit keer begonnen we in Awassa, het kleine provinciestadje waar we in 2001 kwamen en wat nu tot een grote bedrijvige stad is uitgegroeid. Toen wij er woonden was er één hoog gebouw en waren er nauwelijks auto's op de weg. Nu verrijst het ene na het andere hoge gebouw, zijn veel straten geasfalteerd en is er de luchtvervuiling door de vele uitlaatgassen. Waar al die bedrijvigheid vandaan komt? Wij weten het ook niet. In ieder geval is Awassa het centrum van de zuidelijke provincie geworden en is het ontdekt door NGO's zoals: Save the children, Unicef, US-aid, Cordaid etc. Veel kantoren, veel hotels. Of iedereen daar nu van profiteert? Ik weet wel zeker van niet. Naast al die bedrijvigheid blijft er aan de randen van de stad bittere, bittere armoede. Zo zie je terrassen vol met zelfbewuste en goed geklede jongeren en tegelijk in lompen geklede kinderen die doelloos over straat zwerven. Kinderen die in het beste geval de ochtend of de middag naar school gaan (het onderwijs op de regeringsscholen is gratis, maar slechts een halve dag en slecht van kwaliteit. En natuurlijk richt onze Stichting zich op die laatste groep. Deze kinderen dreigen op de regeringsscholen uit de boot te vallen, hen proberen wij kansen te geven voor een betere toekomst door hen op een privéschool te plaatsen.

Awassa armoede

en luxe

Wij hebben in Awassa drie scholen uitgekozen waar de Stichting kinderen sponsort: een katholieke, een protestantse en een school waar één van onze goede vrienden heeft gewerkt. Deze drie scholen hebben wij bezocht en gecontroleerd of de door de Stichting gesponsorde kinderen ook daadwerkelijk naar school gaan. En gelukkig was dat ook zo. Over de katholieke school zijn wij het meest tevreden. Zij hebben geen winstoogmerk, geven goed onderwijs, zijn betrokken bij de leerlingen en hebben hun zaakjes goed voor elkaar. We delen hetzelfde ideaal: goed onderwijs voor kinderen uit kansarme gezinnen. Op deze school sponsort de Stichting de meeste kinderen in Awassa. Deze school vraagt ook relatief weinig schoolgeld omdat ook de kerk bijdraagt in de kosten voor het onderwijs. Tja, en of je nu met de sponsoring van deze kinderen de school steunt en daarmee ook de katholieke kerk, dat hebben we ons wel afgevraagd. Zeker weten doe je het nooit, maar de missie houdt zich in

Awassa vooral bezig met sociale projecten en niet met evangelisatie, laat staan met het verbieden van condooms of het verbieden van gezinsplanning.

In Awassa sponsort de Stichting op de verschillende scholen 83 leerlingen waarvoor de Stichting in 2012 betaald heeft: 4152 euro (96010 Birr).

Durame en omgeving

Na het comfortabele Awassa met zijn vele terrasjes en redelijke hotels, reisden we verder naar Durame, de plaats waar we samen met onze vriend Zeleke in 2003 de school hebben gesticht. Zo veel als er in Awassa veranderd is zo weinig geldt dat voor Durame. Hoewel Durame het centrum van de omgeving is, lijkt het leven daar bijna stil te staan en is er weinig te merken van de economische groei die zich in Ethiopië voltrekt. Die groei vindt plaats in de grote steden en Durame is natuurlijk maar een klein provinciestadje op het platteland.

De school doet het goed. Dat wil zeggen de examenresultaten zijn uitstekend, verreweg het hoogst in de hele regio, maar het onderwijs verandert niet op de manier die wij zouden willen en dat zullen we toch echt moeten accepteren. Veel klassikaal les, veel uit het hoofd leren en veel rijtjes opdreunen. Wel is er betrokkenheid bij de leerlingen en de wil om er iets van te maken en dat maakt dat op deze school de resultaten vele, vele malen beter zijn dan op de regeringsscholen. Voor het examen na grade 8 – een landelijk gestandaardiseerd examen – was het slagingspercentage op Zeleke's school 98 % terwijl voor hetzelfde examen op de regeringsscholen 46 % slaagden. We hebben hier veel met de officials over gesproken. Motivatie, betrokkenheid en toch een betere manier van les geven lijken de reden hiervan te zijn. Ieder jaar hopen we weer dat het verschil tussen de regeringsscholen en de privéscholen minder is geworden zodat ons project overbodig zou geraken, maar ieder jaar blijkt dat nog niet het geval te zijn. Hoewel het aantal leerlingen per klas de laatste jaren drastisch is afgenomen - van gemiddeld 100 naar 55 leerlingen -, is het resultaat nog nauwelijks verbeterd. Zo lang het verschil zo groot is blijven wij door gaan.

Op dringend verzoek van ouders is Zeleke nu ook grade 9 en 10 (de highschool) begonnen. Het slagingspercentage na grade 10 op de regerings-highschool in de regio van Durame was het afgelopen jaar 20.7 %, Zeleke en zijn collega's mikken op 100 % !!! We zijn benieuwd. Het examen na grade 10 is een landelijk gestandaardiseerd examen en het resultaat daarvan bepaalt of je naar een college mag (een soort Hbo-opleiding) of naar de voorbereiding van de universiteit (grade 11 en 12). Haal je niet genoeg punten dan betekent dat het einde van je onderwijsloopbaan en dreigt de werkeloosheid en armoede. Hoewel we aanvankelijk aarzelend waren vanwege de hoge investeringskosten, zijn we toch geweldig enthousiast dat Zeleke dit begonnen is en zien we hoe gemotiveerd hij hieraan werkt.

Via een neef van ons die docent is op een school in Helmond is een briefwisseling opgezet tussen de school in Helmond en grade 9 van Zeleke's school. We zijn erg benieuwd of dat over en weer wat oplevert en of het stand houdt. Ook heeft de school geld ingezameld voor Zeleke's school. Een leuk initiatief!!

Zeleke's school in Damboya, een nog kleiner plaatsje, doet het minder goed d.w.z. na de kleuterklassen gaan de meeste kinderen toch naar de regeringsschool omdat het voor de ouders te duur is hun kinderen op een privéschool te houden. We hebben Zeleke geadviseerd alleen met de kleuterklassen verder te gaan. Volgens de officials starten de kinderen die bij Zeleke in de kleuterklas zijn geweest met een hele goede basis op de regeringsschool waardoor zij, volgens hen, betere kans van slagen hebben.

Op de scholen in Durame en Damboya sponsort de Stichting 114 leerlingen waarvoor de Stichting in 2012 betaald heeft: 5896 euro (135.614 Birr)

Het nieuwe project

Vanwege een legaat van een tante van Fred, zijn wij een nieuw project begonnen. We wilden met dat geld echt iets extra's doen. Het moest voor ons eenvoudig te organiseren en te controleren zijn. Na gesprekken met de officials bleek dat er een grote behoefte is – met name op het platteland – aan voorschoolse training voor kinderen uit kansarme gezinnen. In de eerste klas wordt je eigenlijk al verondersteld het alfabet te kennen (zowel ons alfabet als het Amhaarse met z'n verschillende tekens) en een beetje te kunnen rekenen en lezen. Kinderen uit gezinnen waar de ouders veelal analfabeet zijn beginnen al met een grote achterstand die zij bijna niet meer inhalen. De overheid onderkent het probleem maar ziet nog geen mogelijkheden dit te veranderen. Her en der worden er pogingen gedaan kinderen twee uur per ochtend (veelal voor de school begint omdat er geen extra lokaal voorhanden is) in klassen van 80 à 90 enige training gegeven. Wij hebben dat bekeken en het is werkelijk bedroevend.

Vanaf februari 2012 bieden wij op twee plaatsen voor arme kinderen (en dat zijn ze bijna allemaal in die regio) voorschoolse training aan. Zeleke organiseert dat voor ons, wij kunnen dat natuurlijk zelf niet en wij controleren en sturen bij waar dat nodig is.

Voorschoolse training 40 kinderen in de klas

Voorschoolse training

In juni is Fred gaan kijken hoe dat ging. De pogingen waren goed, het liep allemaal wel, maar absnten werden nauwelijks bijgehouden en het aantal leerlingen wisselde per dag nogal sterk. In juni zijn er stevige afspraken gemaakt b.v. over de aanwezigheid van de kinderen, hun leeftijd en het leerproces. Het onderwijs is bedoeld voor 5 en 6 jarige kinderen die het volgend jaar naar groep 1 zullen gaan maar er bleken ook 3 en 4 jarige broertjes en zusjes mee gestuurd te worden. In november kwamen we weer en het was enorm verbeterd. Er werd goed les gegeven, de aanwezigheid van de kinderen werd bijgehouden, de leeftijd leek te kloppen, we waren zeer tevreden. We gaan door tot de 17.000 euro op is (nog ongeveer 2 jaar) en

hopen dat de regering dan verbeteringen heeft aangebracht en zal voorzien in één volwaardig extra kleuterjaar, grade 0, zoals ze dat noemen.

Aan 205 leerlingen is voorschoolse training aangeboden waarvoor de Stichting in 2012 betaald heeft: € 7.453 (171.200 Birr)

Wondimu

Voor diegenen die onze activiteiten al lange tijd volgen zal de naam Wondimu bekend zijn. Het jongetje dat ik in 2002 heb leren kennen in het Mother Theresa Huis en waar wij een persoonlijke band mee zijn aan gegaan. Het was in Awassa mijn vervangend kleinkind. Wij hebben Wondimu op verschillende manieren proberen te helpen maar het leek wel of hij buiten het Mother Theresa Huis zijn draai niet kon vinden. Hij ging spijbelen, zwerven en is lange tijd onvindbaar geweest. We hadden de hoop al opgegeven en troostten ons met de gedachte dat hij het in ieder geval tot grade 7 had gebracht, behoorlijk Engels sprak en

Wondimu maart 2003

Wondimu met zus november 2012

hopelijk zichzelf kon redden. Maar we konden het bij ons bezoek afgelopen november toch niet laten via allerlei contacten naar hem op zoek te gaan en we werden beloofd: we hebben Wondimu gevonden. Na veel omzwervingen is hij uiteindelijk bij familie zo'n 10 km buiten Awassa terecht gekomen, hij is weer naar school gegaan en maakte een evenwichtige indruk. Ook hij leek blij ons te zien. Hij vertelde dat hij in het Mother Theresa Huis eigenlijk heel gelukkig is geweest maar daarna, toen hij daar weg moest, somber was en het leven als een zwart gat zag. Hij is nu bij familie waar hij het redelijk heeft en gaat naar de plaatselijke regeringsschool. Dit jaar zal hij zijn grade 8 examen doen waar hij waarschijnlijk wel voor zal slagen, daarna doet hij highschool (grade 9 en 10) en als hij daar voor slaagt hebben wij hem beloofd financieel te helpen om ook grade 11 en 12 te doen. Dat is niet mogelijk in het plaatsje waar hij nu woont, hij zal dan ergens in Awassa moeten gaan wonen en dat kan zijn familie absoluut niet betalen, want ook deze familie is gewoon heel erg arm. We zijn wat terughoudend geweest om nu al financiële ondersteuning te geven maar willen kijken of we in de toekomst ook zijn familie kunnen helpen. Wondimu is nu 16 à 17, we zijn benieuwd misschien komt het toch nog allemaal goed met hem.

Tenslotte

We zijn heel blij met alle steun die wij krijgen. Wees er van overtuigd dat wij ons uiterste best doen dit geld goed te besteden. Maar ook willen wij kritisch blijven op wat we doen.

Ontwikkelingshulp is nooit eenduidig, we hopen dat we kinderen betere kansen geven en we hopen dat dat ten goede komt aan de samenleving, maar zeker weten doen we het nooit. We denken nog een aantal jaren door te gaan maar daar zal ooit een eind aan komen. Ik zie me op mijn tachtigste niet meer in een hobbelende bus naar Durame reizen om daar in een hotelletje zonder water en wc te vertoeven. De Stichting neemt inmiddels geen nieuwe gesponsorde leerlingen meer aan in de kleuterklassen maar houdt verantwoordelijkheid voor de leerlingen die nu op school zitten, zij moeten de mogelijkheid krijgen om hun school af te maken. En waar we vooral benieuwd naar zijn is hoe grade 9 en 10 het zullen doen op Zeleke's school en hoe het Wondimu zal vergaan. De komende jaren zal de maand november nog in het teken staan van een bezoek aan Ethiopië.

Hartelijke groet, ook namens ons bestuur, die op hun beurt onze gangen controleert en ons met raad en daad ter zijde staat.

Hartelijke groet,

Fred en Lidy Boessenkool